''הֲרֵינִי גּוֹזֵר, שֶׁיֵּרְדוּ עַכְשָׁו גְּשָׁמִים!''

הַמַּעֲשֶׂה הַבָּא אֵרַע בְּאֶחָד מִלֵּילוֹת הַשַּׁבָּת הַחֲרִפִּים, כַּאֲשֶׁר הָרַב עָשָׂה אֶת דַּרְכּוֹ בְּלִוְוַית מְקֹרָבָיו, מִבֵּיתוֹ שֶׁבִּשְׁכוּנַת קִרְיַת מֹשֶׁה, לְבֵית הַכְּנֶסֶת עֶדֶס, לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשִׁירַת הַבַּקָּשׁוֹת.

קֹדֶם צֵאתוֹ שֶׁל הָרַב אֶת הַבַּיִת, יָרְדוּ גְּשָׁמִים עַזִּים. אוּלָם אַךְ יָצָא הָרַב מִן הַבִּנְיָן, חָדְלוּ הַגְּשָׁמִים מִלָּרֶדֶת. הָרַב עָשָׂה אֶת הַדֶּרֶךְ הָאֲרֻכָּה בְּנַחַת וּבְשַׁלְוָה.

שִׁירַת הַבַּקָּשׁוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עֶדֶס הִתְאָרְכָה בַּטּוֹב וּבַנְּעִימִים, וְכַאֲשֶׁר פָּנָה הָרַב לָשׁוּב לְבֵיתוֹ, שׁוּב יָרְדוּ גְּשָׁמִים עַזִּים. אוּלָם רְאֵה זֶה פֶּלֶא, אַךְ יָצָא הָרַב מִפֶּתַח בֵּית הַכְּנֶסֶת, חָדְלוּ הַגְּשָׁמִים מִלָּרֶדֶת.

מְלַוָּיו שֶׁל הָרַב הִשְׁתּוֹמְמוּ. "כְּבוֹד הָרַב" הֵעִיר אֶחָד מֵהֶם, "מִן הַשָּׁמַיִם שׁוֹמְרִים עַל הָרַב, שֶׁלֹּא יִתְרַטֵּב בַּגֶּשֶׁם...".

"אָכֵן" נַעֲנָה אַחֵר, "גַּם בְּדַרְכְּךָ הָלוֹךְ, לִפְנֵי שֶׁהָרַב יָצָא מֵהַבַּיִת, יָרְדוּ גְּשָׁמִים סוֹעֲרִים, וּמִיָּד כְּשֶׁהָרַב יָצָא מֵהַבַּיִת, פָּסְקוּ הַגְּשָׁמִים! כַּמּוּבָן, בִּגְלַל הָרַב הִפְסִיק הַגֶּשֶׁם לָרֶדֶת...".

"הַאֻמְנָם?!" תָּמַהּ הָרַב, "עַם יִשְׂרָאֵל זָקוּק לְגֶשֶׁם, וְאַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁבִּגְלָלִי נֶעֱצַר הַגֶּשֶׁם?!"

"אִם הַדָּבָר תָּלוּי בִּי" אָמַר הָרַב, "הֲרֵינִי גּוֹזֵר, שֶׁעַכְשָׁו יֵרְדוּ גְּשָׁמִים!"

בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע נִבְקְעוּ אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם, וְגֶשֶׁם סוֹחֵף הֵחֵל לָרֶדֶת. הָיָה זֶה גֶּשֶׁם עַז בְּמִיֻּחָד, שֶׁהִרְטִיב אֶת כֻּלָּם, וְגַם אֶת הָרַב, עַד לְשַׁד עַצְמוֹתֵיהֶם...

אֶת הַדֶּרֶךְ חָזוֹר עָשׂוּ הָרַב וּמְלַוָּיו תַּחַת הַגֶּשֶׁם הָעַז...

לְאַחַר שֶׁהָרַב הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ וְהֶחֱלִיף אֶת בְּגָדָיו, פָּנָה אֵלָיו אֶחָד מִבְּנֵי הַבַּיִת וְשָׁאַל: "כְּבוֹד הָרַב, הֲלֹא כַּאֲשֶׁר הָיִינוּ עִם הָרַב בְּאַנְגְּלִיָה, הִצִּיעַ אֶחָד מֵאִתָּנוּ לָרַב לָלֶכֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת בַּחֲלִיפָה רְגִילָה וְלֹא בִּגְלִימַת הָרִאשׁוֹן לְצִיּוֹן, מֻחְשָׁשׁ שֶׁמָּא יֵרְדוּ גְּשָׁמִים, וְהָרַב בִּטֵּל אֶת הַדְּבָרִים בִּמְחִי יָד, וְהָלַךְ עִם הַגְּלִימָה וְלֹא יָרְדוּ גְּשָׁמִים. אִם כֵּן, מַדּוּעַ כָּאן הָרַב לֹא הִסְכִּים, שֶׁמִּן הַשָּׁמַיִם יַעֲשׂוּ הֲפוּגָה בַּגְּשָׁמִים עֲבוּרוֹ?"

חִיּוּךְ עָלָה עַל פָּנָיו שֶׁל הָרַב. הוּא הִזְכִּיר לְבֶן בֵּיתוֹ אֶת תְּפִלָּתוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, שֶׁלֹּא תִּכָּנֵס לִפְנֵי הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ תְּפִלַּת עוֹבְרֵי דְּרָכִים הַמְּבַקְּשִׁים שֶׁלֹּא יֵרֵד גֶּשֶׁם וְיַפְרִיעֵם בְּדַרְכָּם.

"תְּפִלָּתוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל" הִסְבִּיר הָרַב בְּחִיּוּךְ, "הִתְיַחֲסָה בְּוַדַּאי לְיוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל! לְיוֹשְׁבֵי חוּץ לָאָרֶץ, אֵינָנוּ דּוֹאֲגִים לְגָשֶׁם...".